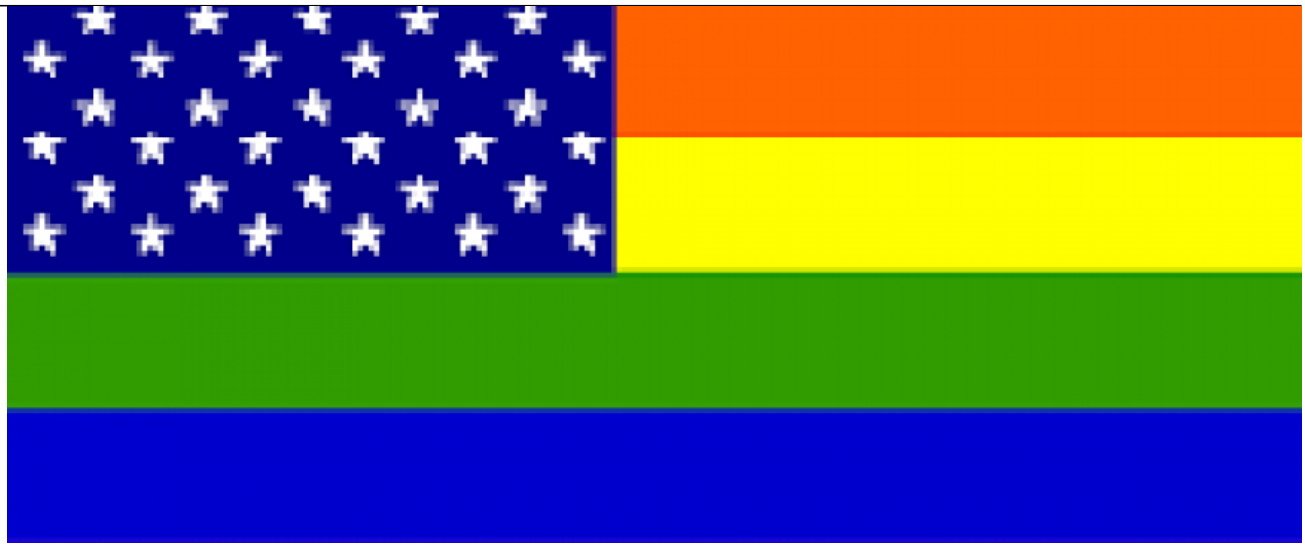

Amiért szivárványba borult a világ

2015 július 01. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Itt az id? LMBT sorozatunk újabb részét kidobni, mert – f?leg az amerikai legfels?bb bíróság döntését követ?en – elérkezett a tet?pontjához a melegjogi küzdelemnek álcázott ?rület.

Sao Paolo és Írország csak a kezdet volt: a meleglobbi csúcsra járatja a gépezetet, és tulajdonképp alkotmányos

puccsot hajtott végre Amerikában. Ez pedig már nem a figyelmeztet?, piros rakéta, hanem rohanás a ment?csónakok felé.

Ott hagytuk abba, hogy kb. 1965-68 környékén az addigra meggyengült „pszichoanalitikus iskola” nem tudta megvédeni álláspontját a homoszexualitás kérdésében a két, már korábbról ismert oldalról ért támadásokkal szemben. A nácik preferálta genetikai és a komcsik preferálta nevelési (szakszóval behaviorista) iskolának egyaránt sikerült a feledésig „meghaladnia”, nem beszélve arról, hogy a korábban egységes szakma is megosztott lett, hisz a pszichológia bölcsész, és a pszichiátria orvosi érvrendszerei alaptermészetükben ütköztek egymásról, és a pszichoanalízis teremtette „szintézis” nem volt tovább tartható. Ebben nincs semmi meglep?: a pszichoanalízis „tudományos igényessége” magában hordozta azt, hogy tudományos módon lesz kikezdve.

Ezt ismerte fel Soros Gyuribá kedvenc filozófusa, Karl Popper és a francia perverz-brigád, az egyúttal párizsi szadómazo alvilág két prominens tagja, a meleg Michel Foucault és a szadomazochista Gilles Deleuze. Hozzájuk csapódott a széls?baloldali, terroristákkal barátkozó Félix Guattari, aki maga pszichoanalitikus vonalról indult. ?k hárman – csatlakozva Popperhez, Freud egyik legnagyobb kritikusához – tulajdonképpen szétbombázták a pszichoanalízist. Deleuze többször is citálta a korábbi rész h?sét, Berglert, de Anna Freud-ot sem kímélték, az általuk végzett „dekonstrukció” els? áldozata maga a pszichiátria tudománya volt.

Mivel maguk is homoszexuálisok voltak (Foucault mindenek felett és vállaltan) kedvenc témájuk is ez volt: a szexualitás, azon belül is a különböz? parafíliák. Foucault amerikai fogadtatása, és a keleti parti értelmiség köreiben való messiási üdvözlése feladta az utolsó kenetet az ötvenes évek Amerikájának konzervatív akadémiai légkörére, az ebbe a körbe tartozó professzorokat a cserepadra ültették. Foucault politikai nézeteinek gyakorlati

alkalmazása egyértelm?en az úgynevezett „homoszexuális mozgalom” megalakulásában érhet? tetten, hisz a mérföldk?nek tekintett 1964-es Polgárjogi Törvény még inkább a megel?z? évtized folyamatainak csúcspontját jelentette, nem kis részben a Republikánus és Demokrata párt „Konzervatív Koalíciójának” munkájaként.

A hidegháború ezen fázisában a széls?baloldali mozgalmak Amerikában nem m?ködhettek szabadon, kénytelenek voltak „fedésben”, fél-legálisan tevékenykedni. A meleg-ügy tökéletes álca volt e célra.

A „jogvéd?k”hamar rájöttek, hogy az amerikai jogrendszer keretei közt hagyományos eszközökkel egész biztos nem fognak számottev? eredményeket elérni.

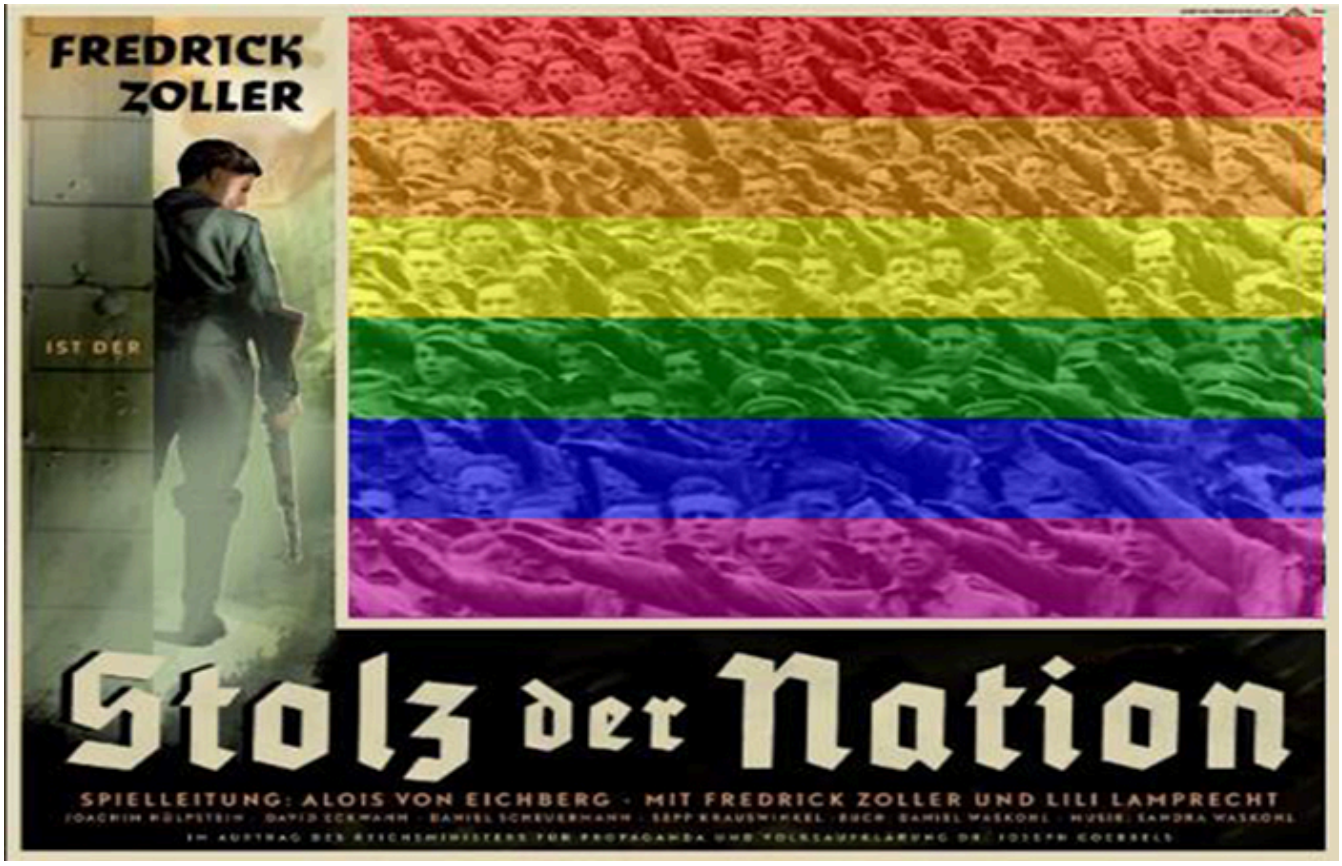
Népszavazással, vagy törvényhozási eszközökkel képtelenség a konzervatív Amerikában bármilyen radikális változást kieszközölni, lévén maga az alkotmányuk is a folytonosságot képvisel? a változó kormányzati szelek ellenében. Ott az tényleg k?be van (volt) vésve.

Ez annyira így van, hogy még 2007-ben is – az amerikai liberálisok fellegvárában – Maine államban megbukott egy melegházasságról szóló népszavazás.

Más utat kellett választani, pláne a küzdelem kezdetén, és erre az amerikai jogrendszer kiskapuin való rutinszer? közlekedés eszközét választották. Az els? lépés megvolt, szétzúzták a pszichoanalízis uralmát a témával kapcsolatban. A „dekonstrukció” és a „tudományos meghaladás” mellett a politikai támadást sem vetették el. Tulajdonképpen a liberalizmus ideológiai alapjain kezdték el megsemmisíteni a homoszexualitás korábbi, meglehet?sen nagy konszenzus mellett kialakított megítélését. A megfelel? lépés ezen a vonalon, az APA, azaz az Amerikai Pszichiátriai Szövetség (tulajdonképp szakmai kamara) álláspontjának megváltoztatása volt.

Egy sz?k szakmai szervezet álláspontjának megváltoztatása könnyebb, mint bármely esküdtszék, bíróság vagy törvényhozás megpuhítása, nem beszélve arról, hogy olcsóbb is, tekintettel az USA-ban nagy hagyományokkal bíró, lobbi tevékenységnek álcázott lefizetésekre.

És kés?bb, a jogi eljárások során a szervezet hivatalos álláspontja tovább befolyásolhatja a küzdelem során el?vett újabb és újabb intézményeket. Összt?z alá vették tehát az APA vezet?ségét, hogy távolítsa el a pszichiátriai rendellenességek listájáról a homoszexualitást. Bergler halott volt, a pszichoanalízis módszerei a megsemmisülés szélén, és a szervezet – a konfliktusok elsimítása végett – 1973-ban le is vette a listáról a homoszexualitást, azt remélve, hogy ezzel a lépéssel megállíthatja a „meleglobbi” további nyomulását. Hát nem ez történt.

Ahogy azt láthatjuk ma: **egy láncreakció indult be, aminek következményeként alig pár év alatt a melegjogi mozgalom úgy hatolt Amerika jogrendjébe, mint a kés a vajba**. Egymást követték az APA döntésére

támaszkodó, és a posztmodern általános érvrendszerét követ? bírósági ítéletek, kirakatperek, gy?zelmek. Az anti-diszkrimináció els?nek a munkajogban, aztán az örökbefogadás terén, az öröklési jogban, a büntet?jogban, szépen évek alatt tulajdonképp teljesen dekriminalizálódott a homoszexualitás egésze Amerikában, de hát ez inkább egy „dics? történelmi eseménysor” manapság, semmit valami, amit akként lehetne látni, hogy miként borul fel dominó-elv szerint az alapvet?en természetjogi alapokon nyugvó amerikai jogrend és veszi át az irányítást a liberális értelmiségi elit.

A sikertörténet egészen az 1970-es évek végéig tart, amikor nem is annyira Ronald Reagan, hanem egy aprócska vírus akasztja meg a meleg-emancipáció g?zhengerét.

Gaetan Dugas Quebecben született 1953-ban. A kanadai légitársaság stewardja volt, így az egész világot beutazta. A meleg szubkultúra egyfajta „szexuális predátorként” tartotta számon: tulajdonképp ahogy leszállt a repül?r?l, rögvest meleg bárokba sietett, ahol egy este akár több szexuális kapcsolatot is létesített a beszámolók szerint. Ahol nem volt meleg bár, ott prostituáltakkal létesített kapcsolatot. Promiszkuitása kórosnak lett volna min?sítve még pár évvel korábban, de hát a hetvenes évek már nem err?l szólt: mivel minden kapcsolata „kölcsönös” volt, tulajdonképp „senkinek sem ártott” azzal, hogy egy hónap alatt akár 100 felett is lehetett nála a dugások száma férfiakkal f?leg, de szükség esetén n?kkel is.

Bizonyos teóriák úgy tartják, hogy mivel sok útja vezetett Nyugat Afrikába, ? az AIDS „zéró páciense”. Els?nek az úgynevezett Kaposi-szarkóma jelent meg rajta 1978 körül, de ezt sminkkel elfedte, majd jöttek a további jelek: egyre több Los Angeles környéki fiatal emberen, f?leg melegeken jelent meg a Kaposi-szarkóma, s 1979-1980 környékére nyilvánvalóvá vált, hogy a meleg közösségben kitört a járvány. Mivel a világ legnagyobb városainak meleg bárjaiban volt törzsvendég Dugas, így 1980-81 tájékán nyilvánvalóvá vált, hogy egy gyógyíthatatlan halálos betegség szedi áldozatait, mely a biszexuálisokon keresztül a heteroszexuális társadalmat is veszélyezteti. A sors iróniája: 1984-ben, 54 évesen a melegjogi civilmozgalom szellemi atyja, a francia Michel Foucault is ebben a betegségben halt meg.

Ez az esemény, valamint a Reagan-korszak (neo)konzervatív politikai légköre együttesen azt eredményezték, hogy a melegjogi mozgalom visszavonult a védelmi vonalak mögé, s az elért eredmények megszilárdításával töltötte idejét. Ha úgy vesszük, az 1964 és 1984 közötti két évtized alatt elérték, hogy a homoszexualitás ne legyen betegség, hogy ne lehessen ezért perbe fogni senkit, hogy a meleg szubkultúra bárokban virágozhasson és közben a szerelem nyarától eljutottunk az AIDS telébe.

A melegmozgalom reaktiválódásához a kétezres évekig kellett várni. A most tet?z? melegházasság hullám Hollandiából indult, ahol 2001-ben vezették be. Az elmúlt 14 év az LMBT mozgalom számára err?l az intézményr?l, ennek kivívásáról szólt. A másik zászlóshajó 2005-t?l Új-Zéland lett, itt véglegesen 2013-ban ismerték el a házassági egyenl?ség intézményét.

Ami a kezdetben a melegek és leszbikusok jogegyenl?ségének kiterjesztését célozta, az a mozgalom **mára a többi, korábban a homoszexualitáshoz hasonló „parafíliaként” számon tartott szexuális orientáció egyenjogúsítása**. Szinte azonnal (már a hetvenes évek második felében) a B bet?, tehát a biszexuálisok is csatlakoztak a „bulihoz”. A kilencvenes évek a T bet?r?l szólt: a transszexuálisok érezték úgy, pusztán azért, mert ?k fiú vagy lány létükre nem érzik fiúnak vagy lánynak magukat, más se gondolhatja róluk ezt.

A precedens megteremtése dominóként zúdult tovább: **az APA sorra távolította el a korábbi pszichiátriai rendellenességeket a listáról és országok sora ment utánuk az árral**. A transznem?ek elismerése is hasonlóan gördült tovább, a korábban pszichiátriai rendellenességnek tekintett „transabled” embereket se érheti már „diszkrimináció”. ?k olyanok, akik nem boldogak azzal, hogy minden végtagjuk megvan, ezért orvosi segédlettel levágatják a lábukat, karjukat. Egész kis üzletág szervez?dött az ? igényeik kielégítésére, s a pszichiáter immár nem mondhatja nekik sem, hogy az a tény, hogy ? le akarja vágatni a végtagját nem éppen „normális”, hisz ha valaki levágathatja a péniszét, vagy épp varrathat magának egyet az mindennapos. Akkor ? miért ne tehetne hasonlóan a számára „feleslegesnek érzett” lábával vagy karjával?

Klinikák egész sora amputál, alkalmaz eutanáziát, operál át férfiakat n?kké és fordítva, és csinálja az abortuszt azok számára, akik ezt igénylik. Az üzlet az üzlet.

De menjünk csak még tovább: Belgiumban épp eutanáziára vár egy 24 éves lány, aki szimplán úgy érzi „az élet nem neki való.” Mivel nem „érzi magát” pszichiátriai betegnek, a pszichiáterek, pszichológusok nem tehetnek semmit, míg más orvosok – akik elvileg gyógyításra esküdtek – a jogi szabályozás miatt simán beadhatják a méreginjekciót neki, ahogy a rákos betegeknek. Érezzük a melegjogok visszásságát?

Amit szabad ugyanis jogilag valakinek, azt nem tagadhatjuk meg mástól sem.

Ami a melegek számára lehetséges, azt bárki más számára is elérhet?vé kell tenni. Amennyiben bizonyos csoportok nem érzik pszichiátriai rendellenességnek a pszichiátriai rendellenességüket, akkor az nem is lehet az, és ezzel a téma lezárva.

Mivel a jog precedenseken és jogegyenl?ségen alapul, Belgium és Hollandia esetében korhatár sem szabható: a szül? döntése értelmében az eutanázia már gyermekeken is alkalmazható.

Ahogy az els? eutanázia-törvényeket sem gyerekgyilkosságra és állami asszisztenciával végrehajtott öngyilkosságokra találták ki eleinte, hanem a hosszan és gyógyíthatatlan betegségben szenved? emberekkel szemben tanúsított emberség nevében fogadtatták el, a Bergler-terápia elleni meleg felhördülés sem törvényszer?en vezet oda, hogy beteg emberek vagdoshassák a péniszüket oda-vissza kedvükre.

(folytatás hamarosan)

www.tutiblog.com - B. Boogieman

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló